QURAN (FINNISH)

20 - TA-HA (Ta-Ha:n suura)

1. Taa Haa.

2. Emme ole lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle Koraania tehdÃ¤ksemme sinua onnettomaksi,

3. vaan jotta se olisi kehoitus Jumalaa pelkÃ¤Ã¤ville,

4. HÃ¤nen lÃ¤hettÃ¤mÃ¤nsÃ¤, joka on luonut taivaan korkeudet ja maan.

5. HÃ¤nelle, Armahtajalle, joka on noussut valtaistuimelleen,

6. kuuluu kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja mitÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, mitÃ¤ on niiden vÃ¤lillÃ¤ ja maan alla.

7. Siksi ei sinun tarvitse rukoilla kovalla Ã¤Ã¤nellÃ¤; sillÃ¤ HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ yhtÃ¤ hyvin salaisen ja kÃ¤tketyn.

8. Ei ole muita jumalia kuin Jumala; hÃ¤nelle kuuluvat ihanimmat nimitykset.

9. Oletko kuullut kertomusta Mooseksesta?

10. Kun hÃ¤n nÃ¤ki tulen, hÃ¤n lausui perheelleen: Â»Malttakaa! MinÃ¤ totisesti nÃ¤en tulen. EhkÃ¤ hankin siitÃ¤ teille virikeliekin tai kenties saan sen kautta johdatuksen.Â»

11. Kun hÃ¤n sitten lÃ¤hestyi tulta, kuului Ã¤Ã¤ni: Â»Oi Mooses!

12. Totisesti, MinÃ¤ olen sinun Herrasi. Riisu kenkÃ¤si, sillÃ¤ olet pyhÃ¤ssÃ¤ Tuwan laaksossa.

13. MinÃ¤ olen valinnut sinut, kuule siis, mitÃ¤ sinulle ilmaistaan.

14. Totisesti, MinÃ¤ olen Jumala, eikÃ¤ ole muuta jumalaa kuin MinÃ¤. SentÃ¤hden palvele Minua ja suorita rukouksesi pitÃ¤en Minut mielessÃ¤si.

15. Totisesti, hetki lÃ¤hestyy, MinÃ¤ vedÃ¤n sen esiin salasta, ja jokainen sielu saa palkan tekojensa mukaan.

16. SentÃ¤hden Ã¤lÃ¤ anna sellaisen, joka ei siihen usko ja seuraa vain himojaan, kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ pois siitÃ¤ huomiotasi, muuten joudut turmion omaksi.

17. Mutta mitÃ¤ sinulla on oikeassa kÃ¤dessÃ¤si, Mooses?Â»

18. HÃ¤n vastasi: Â»Se on sauvani. Siihen minÃ¤ nojaudun ja sillÃ¤ pudistelen lehtiÃ¤ maahan lampaitani varten ja kÃ¤ytÃ¤n sitÃ¤ muihinkin tarkoituksiin.Â»

19. Jumala sanoi: Â»HeitÃ¤ se maahan, Mooses!Â»

20. Niin hÃ¤n heitti sen maahan, ja katso, siitÃ¤ tuli mateleva kÃ¤Ã¤rme.

21. Jumala sanoi: Â»Ota se kÃ¤teesi Ã¤lÃ¤kÃ¤ pelkÃ¤Ã¤! Me muutamme sen jÃ¤lleen entiseen tilaansa.

22. Ja purista kÃ¤tesi kainaloosi, niin se kÃ¤y kokonaan valkeaksi, ei kuitenkaan taudin tartuttamaksi - tÃ¤mÃ¤ on toinen merkki.

23. TÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ Me voisimme nÃ¤yttÃ¤Ã¤ sinulle joitakin suurimpia merkkejÃ¤mme.

24. LÃ¤hde faraon luokse. Totisesti, hÃ¤n on paisunut yli mittojensa.Â»

25. Mooses sanoi: Â»Herrani, vahvista mieltÃ¤ni,

26. jÃ¤rjestÃ¤ tehtÃ¤vÃ¤ni minulle helpoksi

27. ja avaa kieleni siteet,

28. jotta he ymmÃ¤rtÃ¤isivÃ¤t puheeni.

29. Anna minulle avukseni joku perheestÃ¤ni,

30. Aaron veljeni;

31. ja tue minua hÃ¤nen kauttansa,

32. sekÃ¤ tee hÃ¤net osalliseksi tehtÃ¤vÃ¤Ã¤ni,

33. jotta voisimme suuresti Sinun kunniaasi kirkastaa

34. ja ettÃ¤ voisimme Sinua alati muistaa.

35. Totisesti, SinÃ¤ valvot meitÃ¤ valppaasti.Â»

36. Jumala lausui: Â»Tapahtukoon sinulle, mitÃ¤ pyydÃ¤t, Mooses!

37. Totisesti, jo kerran aikaisemmin Me olemme kohdistanut sinuun suosiomme,

38. kun kÃ¤skimme Ã¤itiÃ¤si nÃ¤in sanoen:

39. 'Laske hÃ¤net vasuun ja aseta vasu veteen, niin ettÃ¤ virta tyÃ¶ntÃ¤Ã¤ hÃ¤net rannalle, jolloin erÃ¤s, joka on sekÃ¤ Minun ettÃ¤ hÃ¤nen vihollisensa, nostaa hÃ¤net ylÃ¶s.' Ja MinÃ¤ olen osoittanut sinulle rakkauttani, jotta sinut, kasvatettaisiin silmieni edessÃ¤.

40. Kun sisareni kulki ohi ja sanoi: 'NÃ¤ytÃ¤nkÃ¶ teille jonkun, joka hÃ¤nestÃ¤ huolehtii?' niin Me toimitimme sinut Ã¤itisi huostaan, jotta hÃ¤nen silmÃ¤nsÃ¤ kirkastuisivat ja ettei hÃ¤n enÃ¤Ã¤ murehtisi. SinÃ¤ tapoit erÃ¤Ã¤n miehen, mutta Me pelastimme sinut hÃ¤dÃ¤stÃ¤, Me karkaisimme sinua myÃ¶s kurituksella. SenjÃ¤lkeen sinÃ¤ viivyit muutamia vuosia Midianin asukkaitten keskuudessa. Ja nyt saavuit kÃ¤skystÃ¤mme tÃ¤nne, oi Mooses.

41. MinÃ¤ olen valinnut sinut ItseÃ¤ni varten.

42. MenkÃ¤Ã¤, sinÃ¤ ja veljesi, viemÃ¤Ã¤n Minun merkkejÃ¤ni ja pitÃ¤kÃ¤Ã¤ Minut herkeÃ¤mÃ¤ttÃ¤ mielessÃ¤nne.

43. LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin faraon luokse, sillÃ¤ totisesti, hÃ¤n on paisunut.

44. Puhukaa hÃ¤nelle sitten sÃ¤vyisÃ¤sti, ehkÃ¤ hÃ¤n ottaa siitÃ¤ vaarin tai kavahtaa.Â»

45. He sanoivat: Â»Herra, me pelkÃ¤Ã¤mme, ettÃ¤ hÃ¤n kiihtyy pahasti meitÃ¤ vastaan tai rikkoo Sinua vastaan.Â»

46. Jumala vastasi: Â»AlkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶, totisesti, MinÃ¤ olen kanssanne. MinÃ¤ kuulen ja minÃ¤ nÃ¤en.

47. MenkÃ¤Ã¤ sentÃ¤hden yhdessÃ¤ hÃ¤nen eteensÃ¤ ja sanokaa: 'Totisesti, me olemme Herrasi lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤. LÃ¤hetÃ¤ siis Israelin lapset meidÃ¤n mukanamme Ã¤lÃ¤kÃ¤ aiheuta heille kÃ¤rsimyksiÃ¤. Olemme tulleet sinun luoksesi tuomaan tunnusmerkkejÃ¤ Herraltasi. Rauha olkoon sille, joka seuraa johdatusta.

48. Totisesti, meille on ilmoitettu, ettÃ¤ rangaistus on varmaan kohtaava sitÃ¤, joka puhuu valhetta ja kÃ¤Ã¤ntyy pois.'Â»

49. HÃ¤n sanoi: Â»Oi Mooses, kuka onkaan teidÃ¤n kummankin Herra?Â»

50. HÃ¤n vastasi: Â»MeidÃ¤n Herramme on HÃ¤n, joka loi kaiken muotoihinsa ja sitten yllÃ¤pitÃ¤Ã¤ sitÃ¤ kaitselmuksen kautta.Â»

51. HÃ¤n sanoi:Â»Millainen onkaan aikaisempien sukupolvien olotila?Â»

52. Mooses vastasi: Â»Tiedot heistÃ¤ ovat Herrani luona olevassa Kirjassa. Herrani ei erehdy eikÃ¤ unohda.

53. HÃ¤n on luonut maan teidÃ¤n kehdoksenne ja aukonut siihen polkuja teitÃ¤ varten; ja HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille sateen pilvistÃ¤.Â» Niin olemme myÃ¶s verhonnut maan monenlaisilla kasveilla.

54. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ niitÃ¤ itse ja ruokkikaa niillÃ¤ karjaanne. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ sellaisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

55. Maasta me teidÃ¤t loimme, maaksi teidÃ¤t jÃ¤lleen muutamme ja maasta Me vielÃ¤ kerran teidÃ¤t eloon herÃ¤tÃ¤mme.

56. Totisesti, Me nÃ¤ytimme hÃ¤nelle kaikki merkkimme, mutta hÃ¤n selitti ne vaiheeksi ja torjui ne.

57. HÃ¤n sanoi: Â»Oi Mooses, oletko tullut luoksemme karkoittaaksesi meidÃ¤t taikakeinoillasi pois maastamme?

58. SiinÃ¤ tapauksessa aiomme kÃ¤yttÃ¤Ã¤ sinua vastaan samanlaista taikakeinoa. Ehdota siis mÃ¤Ã¤rÃ¤hetki, josta emme poikkea, et sinÃ¤ emmekÃ¤ me, ja jolloin kohtaamme toisemme jollakin keskeisellÃ¤ paikalla.Â»

59. Mooses lausui: Â»MÃ¤Ã¤rÃ¤hetki olkoon teidÃ¤n juhlapÃ¤ivÃ¤nÃ¤nne, jolloin kansa kokoontukoon jo aamulla.Â»

60. SenjÃ¤lkeen farao vetÃ¤ytyi pois, teki suunnitelmansa ja palasi takaisin.

61. Mooses lausui heille: Â»Voi teitÃ¤! Ã„lkÃ¤Ã¤ keksikÃ¶ juonia Jumalaa vastaan, sillÃ¤ HÃ¤n tuhoaa teidÃ¤t rangaistuksellaan; totisesti ei ole toivomaansa menestystÃ¤ sillÃ¤, joka juonia punoo.Â»

62. Sitten he kiistelivÃ¤t asiasta keskenÃ¤nsÃ¤ ja pitivÃ¤t salaista neuvottelua.

63. Jotkut heistÃ¤ sanoivat: Â»NÃ¤mÃ¤ kaksi miestÃ¤ ovat totisesti taikureita, jotka noituudellaan haluavat karkoittaa teidÃ¤t pois maastanne ja hÃ¤vittÃ¤Ã¤ teidÃ¤n sivistyneet tapanne.

64. Senvuoksi saattakaa suunnitelmanne valmiiksi ja astukaa riveihin! Totisesti, onnellinen se, joka tÃ¤nÃ¤Ã¤n voittaa.

65. He sanoivat: Â»Oi Mooses, heitÃ¤tkÃ¶ sinÃ¤, vai teemmekÃ¶ me sen ensiksi?

66. HÃ¤n vastasi: Â»Ei, heittÃ¤kÃ¤Ã¤ te!Â» Kun he niin tekivÃ¤t, nÃ¤ytti hÃ¤nestÃ¤, heidÃ¤n taikuutensa voimasta, aivan kuin heidÃ¤n kÃ¶ytensÃ¤ ja sauvansa todella liikkuisivat.

67. Silloin Mooses tunsi pelkoa sydÃ¤messÃ¤Ã¤n.

68. Me sanoimme: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, sinÃ¤ pÃ¤Ã¤set varmasti voitolle.

69. HeitÃ¤ maahan, mitÃ¤ sinulla on oikeassa kÃ¤dessÃ¤si, ja se on nielevÃ¤ kaiken, mitÃ¤ he ovat tehneet. He ovat suorittaneet pelkÃ¤n taikurin tempun, mutta taikuri ei ole koskaan menestyvÃ¤, minne tahansa hÃ¤n meneekin.Â»

70. Ja taikurit lankesivat maahan kunnioituksesta ja sanoivat: Â»Me uskomme Aaronin ja Mooseksen Herraan.Â»

71. Silloin lausui farao: Â»Uskotteko te hÃ¤neen ennenkuin minÃ¤ annan teille luvan? Totisesti, hÃ¤n on teidÃ¤n mestarinne, joka on opettanut teille noituutta. SentÃ¤hden minÃ¤ olen leikkaava teiltÃ¤ kÃ¤den ja jalan vastakkaisilta puolilta ja naulitseva teidÃ¤t palmunrunkoon. Tctisesti, silloin tiedÃ¤tte, kuka meistÃ¤ on kurittamisessa ankarin ja sitkein.Â»

72. He vastasivat: Â»Emme voi todellakaan asettaa sinua korkeammalle kuin sen, mikÃ¤ meille on ilmaistu selvin tunnusmerkein, emmekÃ¤ HÃ¤nen ylÃ¤puolelleen, joka meidÃ¤t on luonut. Pane siis pÃ¤Ã¤tÃ¶ksesi tÃ¤ytÃ¤ntÃ¶Ã¶n, kuten aiot. Sinun mÃ¤Ã¤rÃ¤yksesi ulottuvat vain tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤n.

73. Totisesti, me uskomme Herraamme, ettÃ¤ HÃ¤n voi antaa anteeksi syntimme ja noituuden, mihin sinÃ¤ meidÃ¤t pakotit. Jumala on paras ja pysyvin.Â»

74. Totisesti, joka saapuu Herransa eteen synnin tilassa, hÃ¤ntÃ¤ varten on helvetti. SiellÃ¤ hÃ¤n ei voi kuolla eikÃ¤ liioin elÃ¤Ã¤.

75. Mutta joka saapuu HÃ¤nen eteensÃ¤ uskovaisena, hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ suoritettuaan, hÃ¤n kuuluu niihin, joita varten on korkein kunnia,

76. ikuiset puutarhat, joiden kautta joet virtaavat ja joissa he saavat alati asua. TÃ¤llaisen palkinnon saa se, joka tekee parannuksen.

77. Totisesti, Me annoimme Moosekselle nÃ¤in kuuluvan kÃ¤skyn: Â»LÃ¤hde matkaan palvelijaini kanssa yÃ¶aikaan ja avaa heille kuiva tie meren halki. Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, ettÃ¤ sinut saavutetaan, vaan kulje sÃ¤ikkymÃ¤ttÃ¤ eteenpÃ¤in.

78. Mutta farao ajoi heitÃ¤ sotajoukkoineen takaa, ja silloin meri peitti heidÃ¤t alleen, hukuttaen kaikki.

79. SillÃ¤ farao johti kansansa harhaan eikÃ¤ opastanut sitÃ¤ oikealle tielle.

80. Â»Oi Israelin lapset! Totisesti, Me pelastimme teidÃ¤t vihollisistanne ja teimme kanssanne liiton vuoren oikealla puolella sekÃ¤ lÃ¤hetimme teille mannaa ja peltopyitÃ¤.

81. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ kaikkea hyvÃ¤Ã¤, mitÃ¤ olemme ravinnoksenne suonut, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ menkÃ¶ hillittÃ¶myyksiin, ettei vihani lankea pÃ¤Ã¤llenne, sillÃ¤ ketÃ¤ minun vihani kohtaa, hÃ¤n totisesti hukkuu.

82. Mutta MinÃ¤ olen perÃ¤ti anteeksiantavainen sitÃ¤ kohtaan, joka kÃ¤Ã¤ntyy ja uskoo sekÃ¤ tekee hyvÃ¤Ã¤ ja pysyy jatkuvasti oikealla tiellÃ¤.

83. Â»Mutta miksi olet kiirehtinyt pois kansasi luota,oi Mooses?Â»

84. HÃ¤n vastasi: Â»He seuraavat jÃ¤lkiÃ¤ni, ja minÃ¤ kiiruhdan luoksesi, oi Herra, jotta olisit minuun tyytyvÃ¤inen.Â»

85. Silloin Herra lausui: Â»Totisesti, olemme koetellut kansaasi sinun poistuttuasi, sillÃ¤ Saamiri on johdattanut sen harhaan.Â»

86. Silloin Mooses palasi kansansa luokse tÃ¤ynnÃ¤ kiivautta ja murhetta. HÃ¤n sanoi: Â»Oi kansani, eikÃ¶ Herranne antanut teille ihanan lupauksen? NÃ¤yttikÃ¶ sovittu aika teistÃ¤ liian pitkÃ¤ltÃ¤? Vai toivoitteko Herran vihan lankeavan pÃ¤Ã¤llenne, koska rikoitte minulle tekemÃ¤nne lupauksen?

87. He vastasivat: Â»Me emme rikkoneet lupausta omasta tahdostamme, vaan meidÃ¤t pakotettiin kantamaan raskaat taakat kansan koristeita ja heittÃ¤mÃ¤Ã¤n ne tuleen, ja Saamiri teki samoin.Â»

88. Siten Saamiri valmisti heille (kulta)vasikan, josta lÃ¤hti kumea Ã¤Ã¤ni. Ja he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on teidÃ¤n jumalanne ja Mooseksen jumala, mutta hÃ¤n on sen unohtanut.Â»

89. EivÃ¤tkÃ¶ he huomanneet, ettÃ¤ se ei puhunut heille ainoatakaan sanaa, ja ettei sillÃ¤ ollut valtaa tehdÃ¤ heille vahinkoa eikÃ¤ hyvÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n?

90. Tosin oli Aaron jo aikaisemmin heille puhunut: Â»Oi kansani! NÃ¤in olette hankkineet itsellenne koettelemuksen. Mutta totisesti, Herranne on kaikkein armollisin, sentÃ¤hden seuratkaa minua ja totelkaa kÃ¤skyÃ¤ni.Â»

91. He vastasivat: Â»Emme lakkaa sitÃ¤ palvelemasta, ennen kuin Mooses palaa luoksemme.Â»

92. Mooses lausui: Â»Oi Aaron! Kun nÃ¤it heidÃ¤n joutuvan harhaannukseen,

93. mikÃ¤ esti sinua seuraamasta minua? EtkÃ¶ tottele kÃ¤skyÃ¤ni?Â»

94. HÃ¤n vastasi: Â»Oi Ã¤itini poika! Ã„lÃ¤ tartu partaani Ã¤lÃ¤kÃ¤ pÃ¤Ã¤hÃ¤ni. PelkÃ¤sin todella sinun sanovan: 'Olet aikaansaanut hajaannusta Israelin lasten keskuudessa odottamatta minun ratkaisuani.'Â»

95. Mooses sanoi: Â»Miten on sinun laitasi, oi Saamiri?Â»

96. HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ nÃ¤in, mitÃ¤ he eivÃ¤t nÃ¤hneet; otin pÃ¶lyÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n jalanjÃ¤ljistÃ¤, mutta sitten heitin sen pois. TÃ¤mÃ¤ nÃ¤ytti parhaalta mielestÃ¤ni.Â»

97. Mooses lausui: Â»Mene matkaasi, osasi on tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ sanoa: 'Ã„lkÃ¤Ã¤ minuun koskeko!' Totisesti, sinua varten on mÃ¤Ã¤rÃ¤hetki, jota et voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤. Katso jumalaasi, jota niin kauan palvelit, Me poltamme sen ja sitten sirotamme tuhkan mereen.Â»

98. Jumalanne on ainoa Jumala: HÃ¤nen rinnallaan ei ole muuta jumalaa. HÃ¤n sulkee tietoonsa kaikki asiat.

99. NÃ¤in olemme kertonut sinulle siitÃ¤, mitÃ¤ aikaisemmin on tapahtunut, ja olemme antanut sinulle muistutuksen ItsestÃ¤mme,

100. joka kÃ¤Ã¤ntyy pois, saa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kantaa taakkansa.

101. Ikuisesti he saavat sitÃ¤ tehdÃ¤, ja surkea on heidÃ¤n kuormansa oleva ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

102. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ puhalletaan pasuunoihin, ja Me kokoamme syntiset sokaistuina.

103. Hiljaa he silloin puhuvat toisillensa ja sanovat: Â»Olette viipyneet vain kymmenen (pÃ¤ivÃ¤Ã¤).Â»6)

104. Me tiedÃ¤mme parhaiten, mitÃ¤ he sanovat, kun lujauskoisin heistÃ¤ lausuu: Â»Ette ole viipyneet kuin pÃ¤ivÃ¤n.Â»

105. Ja he tekevÃ¤t sinulle kysymyksiÃ¤ vuorista. Vastaa: Â»Herrani on hajoittava ne perustuksiaan myÃ¶ten.Â»

106. Niiden paikalle HÃ¤n jÃ¤ttÃ¤Ã¤ aution erÃ¤maan,

107. jossa et ole nÃ¤kevÃ¤ kohokohtaa etkÃ¤ kukkulaa.

108. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he seuraavat kutsujaa, joka kulkee suoraa tietÃ¤. Silloin heidÃ¤n Ã¤Ã¤nensÃ¤kin vaimentuvat laupeimman Jumalan edessÃ¤, niin ettÃ¤ voit kuulla vain hiljaista sorinaa.

109. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei kenenkÃ¤Ã¤n puoltopuheesta ole hyÃ¶tyÃ¤, ellei laupein Jumala hÃ¤ntÃ¤ hyvÃ¤ksy tai mielisty hÃ¤nen sanoihinsa.

110. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heillÃ¤ on edessÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ takanaan, mutta heidÃ¤n tietonsa ei tÃ¤tÃ¤ kÃ¤sitÃ¤.

111. Ja kaikki kasvot nÃ¶yrtyvÃ¤t ikuisesti elÃ¤vÃ¤n, ikuisesti pysyvÃ¤n edessÃ¤. Ja turmioon joutuu se, joka vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ harjoittaa.

112. Mutta ken tekee hyvÃ¤Ã¤ ja on uskovainen, hÃ¤nen ei tarvitse pelÃ¤tÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ eikÃ¤ ansionsa menetystÃ¤.

113. TÃ¤llÃ¤ tavoin me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle arabiankielisen Koraanin ja selittÃ¤nyt eri tavoin niitÃ¤ seikkoja, joilla heitÃ¤ on uhattu, jotta he hartautta harjoittaisivat tai tulisivat ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isiksi.

114. YlevÃ¤ korkeudessaan on Jumala, Kuningas, Totuus. Mutta, Muhammed, Ã¤lÃ¤ pidÃ¤ kiirettÃ¤ Koraanin suhteen, ennen kuin se tÃ¤ydellisesti on sinulle ilmoitettu. Sano: Â»Herra, avarra minua tiedossa!Â»

115. Totisesti, jo aikaisemmin Me annoimme kÃ¤skymme Aadamille, mutta hÃ¤n unohti sen, emmekÃ¤ havainnut hÃ¤nessÃ¤ lujaa kestÃ¤vyyttÃ¤.

116. Kun sanomme enkeleille: Â»Kumartakaa ihmistÃ¤ (Aadamia)Â», niin he kumarsivat muut paitsi Iblis (saatana), tÃ¤mÃ¤ kieltÃ¤ytyi.

117. Senvuoksi sanoimme: Â»Oi ihminen (Aadam), totisesti, tÃ¤mÃ¤ on sinun ja vaimosi vihollinen. Ã„lÃ¤ anna hÃ¤nen karkoittaa teitÃ¤ puutarhasta (paratiisista), sillÃ¤ silloin tulet onnettomaksi.

118. Totisesti, puutarhassa sinun ei tarvitse nÃ¤hdÃ¤ nÃ¤lkÃ¤Ã¤ eikÃ¤ olla vaatteita vailla.

119. EikÃ¤ sinun tarvitse olla janoissasi eikÃ¤ auringonpaahteessa.Â»

120. Silloin saatana vietteli heidÃ¤t sanoen: Â»Oi ihminen (Aadam), nÃ¤ytÃ¤nkÃ¶ sinulle kuolemattomuuden puun ja kuningaskunnan, joka ei hÃ¤viÃ¤?Â»

121. Niin kumpikin sÃ¶i siitÃ¤, jolloin heidÃ¤n alastomuutensa ilmeni heille ja he alkoivat peitellÃ¤ itseÃ¤Ã¤n puutarhan lehdillÃ¤. Siten ihminen (Aadam) oli tottelematon Herralleen ja lankesi syntiin.

122. Mutta senjÃ¤lkeen hÃ¤nen Herransa valitsi hÃ¤net jÃ¤lleen, kÃ¤Ã¤ntyi hÃ¤nen puoleensa ja antoi hÃ¤nelle johdatuksensa.

123. HÃ¤n lausui: Â»LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin tÃ¤Ã¤ltÃ¤ maan pÃ¤Ã¤lle, ja teistÃ¤ tulee toistenne viholliset. Kun lÃ¤hetÃ¤n teille johdatukseni, niin se, joka sitÃ¤ seuraa, ei joudu harhaan eikÃ¤ tule onnettomaksi.

124. Mutta joka kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ selkÃ¤nsÃ¤ Minun varoitukselleni, hÃ¤nen on elÃ¤minen ahdingossa, ja sokeana hÃ¤n herÃ¤Ã¤ ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n.Â»

125. HÃ¤n on sanova: Â»Herra, miksi herÃ¤tit minut sokeana, vaikka aikaisemmin olin nÃ¤kevÃ¤?Â»

126. Herra vastaa: Â»Niin on. SinÃ¤ sait merkkimme, mutta ylenkatsoit ne, ja juuri senvuoksi Me nyt hylkÃ¤Ã¤mme sinut.Â»

127. TÃ¤llÃ¤ tavoin me palkitsemme sitÃ¤, joka on hillitÃ¶n eikÃ¤ usko Herransa ilmoituksiin. Tulevan pÃ¤ivÃ¤n kuritus on vielÃ¤ raskaampi ja jatkuvampi.

128. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ olemme tuhonnut niin monta ennen heitÃ¤ elÃ¤nyttÃ¤ sukupolvea, joiden asuinsijoilla he kuljeskelevat? Totisesti tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

129. Ellei Herrasi sana olisi edellÃ¤ kÃ¤ynyt, olisi heidÃ¤n tuhonsa jo tullut, mutta heidÃ¤n hetkensÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.

130. Siksi kestÃ¤ kÃ¤rsivÃ¤llisesti mitÃ¤ he puhuvat, ja ylistÃ¤ Herraasi kiittÃ¤mÃ¤llÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ ennen auringonnousua ja ennen sen laskua, ja yÃ¶n hetkinÃ¤ ylistÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ samoin kuin pÃ¤ivÃ¤n tunteina, jotta tulisit hyvÃ¤lle mielelle.

131. Ã„lÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤ silmiÃ¤si tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n loistoa kohti, josta olemme antanut muutamien nauttia, voidaksemme heitÃ¤ koetella. SillÃ¤ Herrasi antimet ovat paremmat ja pysyvÃ¤mmÃ¤t.

132. Velvoita kansaasi rukoilemaan ja ole myÃ¶s itse siinÃ¤ uuttera. Me emme pyydÃ¤ sinulta huolenpitoa. Me pidÃ¤mme huolen sinusta. Ja hurskauden loppu on hyvÃ¤.

133. He sanovat: Â»Miksi hÃ¤n ei tuo meille merkkiÃ¤ Herraltansa?Â» EikÃ¶ heille todella ole jo annettu selvÃ¤ vahvistus aikaisempien kirjoituksien suhteen?

134. Ja jos olisimme saattanut heidÃ¤t jonkin vitsauksen alaisiksi ennen profeetan tuloa, he olisivat sanoneet: Â»Herra, miksi et lÃ¤hettÃ¤nyt luoksemme sananjulistajaa, jotta olisimme voineet seurata kÃ¤skyÃ¤si, ennenkuin meidÃ¤t masennettiin ja hÃ¤vÃ¤istiin?Â»

135. Vastaa heille: Â»Kaikki odottavat, sentÃ¤hden odottakaa tekin, sillÃ¤ pian tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, ketkÃ¤ ovat oikean tien kulkijoita ja ketkÃ¤ ovat saaneet johdatuksen.Â»